

Arrest

nr. 70 330 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat E. VINOIS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U vroeg een eerste maal asiel aan op 13 maart 2006. Op 9 augustus nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf. U tekende een dringend beroep aan tegen deze beslissing en werd op 27 oktober 2006 door het CGVS uitgenodigd voor gehoor, maar u daagde niet op, zodat het CGVS op 20 november 2006 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf op technische gronden nam. U tekende tegen deze beslissing bij de Raad van State beroep aan tot schorsing en beroep tot nietigverklaring, maar beide beroepen werden op 26 augustus 2010 verworpen. U keerde niet naar uw land van oorsprong terug.

Op 15 februari 2011 vroeg u voor de **tweede maal asiel** aan. U verklaarde in het kader van uw tweede asielaanvraag de Kameroense nationaliteit te bezitten, anglofoon te zijn en geboren te zijn in Buea (South West province). Toen u zes was verhuisde u naar Nkongsamba (Littoral Province) en op uw twaalfde ging u in Bamenda wonen. Uw vader was op het lokaal niveau van Nkwen vertegenwoordiger van de 'Southern Cameroons National Council' (SCNC) en uw broer Phillip was lid van deze beweging. U sympathiseerde met de SCNC, maar u was geen lid of deed geen activiteiten voor de beweging. Uw vader werd in 2000 gearresteerd en gedurende 2 maanden vastgehouden, omdat men veronderstelde dat hij wapens verhandelde, rebellen trainde aan de Kameroens/Nigeriaanse grens en omdat hij een Southern Cameroon activist was. In 2002 vatte u rechtenstudies aan aan de universiteit van Yaounde II SOA. U vervolgde twee jaar studie, maar ging daarna als onderzoeker werken voor het 'Centre for Biodiversity and Environmental Conservation' om uw studies te financieren. Omdat anglofone studenten gemarginaliseerd werden aan de universiteit van Yaounde II SOA en het aantal anglofone docenten en professoren er in de minderheid waren, kreeg (G.A.), een medestudent rechten die een jaar hoger zat dan u, de idee om binnen de universiteit van Yaounde II SOA een organisatie op te richten die hieraan kon verhelpen. (G.), (L.K.) en u richtten hiertoe in december 2003 de 'United Action for All Anglophone Students' (UAAS) op. U werd aangesteld als secretaris-generaal van de organisatie. In 2003 ging u met de steun van de 'Group of Independent Research on Development' naar Zweden, waar een conferentie plaatsvond over ontwikkeling in Afrika. Op deze conferentie kloeg u de discriminatie aan van Anglofonen in Kameroen. Na uw terugkeer uit Zweden werd uw naam op een zwarte lijst van om te brengen personen gezet. In april 2004 hield u met de UAAS een bijeenkomst in het municipal stadion waarop u tekst en uitleg gaf bij hetgeen u op de conferentie in Zweden had gezegd en gedaan en liet u zich kritisch uit over de behandeling van Anglofonen in Kameroen. Op deze bijeenkomst waren ook journalisten aanwezig. De sfeer was gespannen, maar het bleef bij wat geduw en getrek. Op 5 september 2004 was u op vakantie bij uw ouders in Bamenda, toen politie en gendarmes het ouderlijk huis binnenvielen. U werd meegenomen naar de Bamenda Public Security. De politie en gendarmes namen ook traditionele wapens van uw vader in beslag, alsook propagandamateriaal van de SCNC. U werd 5 dagen vastgehouden en dagelijks geslagen. Via tussenkomst van kapitein Bobo, die uw vader kende en door deze laatste werd omgekocht, werd u overgebracht naar het hospitaal van Douala. 2 weken later werd u naar het St- James hospitaal in Ikom (Nigeria) gebracht. U bleef 5 tot 6 maanden in Nigeria. Omdat de UN commissie en Amnesty International bij de regering van Kameroen bepleitten om Anglofonen vrij te laten keerde u in juli 2005 naar Kameroen terug. U zag dat het huis van uw ouders gedeeltelijk was platgebrand en uw ouders bleken te zijn gevlucht. U ging bij (J.T.), uw oom langs vaderskant in Bamenda wonen. Op 1 oktober 2005 kwam de politie naar zijn huis en werd u aangehouden op verdenking een activist van Southern Cameroon te zijn en rebellen te trainen bij de Nigeriaanse grens. Uw oom kon ontkomen. U werd in de Brigade Mixed Mobile (BMM) van Bamenda opgesloten. U werd er zwaar geslagen, maar kreeg geen medische verzorging. Omdat u stervende was, werd u door de politie naar het hospitaal in Akum gebracht. Uw broer Phillip kwam met Mr. (N.) naar het hospitaal en bracht u naar Douala, waar u in een hotel logeerde. Mr. (N.) zei dat u geen andere optie had dan het land te verlaten en verkreeg een paspoort voor u. U verliet het land op 12 maart 2006. In april 2006 werd uw dochter (E.L.R.A.-A.) geboren en op 6 maart 2010 trad u in het huwelijk met haar moeder, (R.J.A.). U vernam – toen u reeds in België was - dat uw broer Phillip op 18 september 2010 in uw plaats gearresteerd werd in Yaounde. Hij werd tijdens zijn detentie mishandeld en stierf ten gevolge daarvan op 22 november 2010.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt bij uw lidmaatschap van de vereniging 'United Action for all Anglophone Students' (UAAS) en de bewering dat u omwille van dit lidmaatschap werd vervolgd.

Ten eerste legde u met betrekking tot uw **activiteiten** voor en uw **functie** binnen UAAS zeer uiteenlopende verklaringen af. U stelde dat u in het kader van UAAS mensen informeerde over wat er omging in Kameroen, dat u hen wilde uitleggen dat er verandering moest komen, dat de Anglofonen hun stem moeten terugvinden en dat de regering naar hen moet luisteren (gehoor CGVS, p. 10). U verklaarde meermaals uitdrukkelijk geen activist te zijn (gehoor CGVS, p. 4- 10) en voegde eraan toe dat u graag zou vechten voor de rechten van Anglofonen, maar dat u geen tijd had om dat te doen toen u in het land was (gehoor CGVS, p. 10). Deze verklaringen gaan echter lijnrecht in tegen uw verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag voor de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde en waarin staat dat jullie acties uitvoerden zoals 'het verbranden van administratieve zaken, betogen tegen de Franstalige heerschappij, we voerden veel acties' (gehoor Dienst Vreemdelingenzaken dd. 3 augustus 2006, p. 13). Over uw specifieke functie binnen UAAS verklaarde u

in het kader van uw eerste asielaanvraag voor de Dienst Vreemdelingenzaken 'Een speciale graad of functie had ik er niet. Ik deed gewoon mee.' (gehoor Dienst Vreemdelingenzaken dd. 3 augustus 2006, p. 13). Dit is uiterst merkwaardig omdat u tijdens uw tweede asielaanvraag beweerde medeoprichter te zijn geweest van UAAS en tevens binnen de beweging de functie van secretary general te hebben bekleed (gehoor CGVS, p. 8). U legde overigens een lidkaart voor van de UAAS (nr. 003 r 390) waarop uw naam met de functie van 'secretary general' wordt vermeld (zie lidkaart in het administratief dossier). Deze incoherente verklaringen over uw activiteiten voor en uw functie binnen de UAAS roepen bedenkingen op naar de waarachtigheid van uw betrokkenheid bij de beweging.

Verder kan worden opgemerkt dat het onwaarschijnlijk is dat u door de Kameroense autoriteiten vervolgd en zwaar gemarteld bent geweest/zou worden omwille van uw betrokkenheid bij de UAAS, gezien de **beperkte numerieke omvang** van de beweging en vermits het volgens u om een **legale beweging** gaat. Wanneer u gevraagd wordt hoeveel leden de organisatie telden, antwoordde u '53 in het begin' en 'meer dan 300' op dit moment (gehoor CGVS, p. 9). Het is weinig waarschijnlijk dat u als lid van een beweging van dermate geringe omvang en bovendien een beweging die geen andere branches heeft, maar beperkt is tot de universiteit van Yaounde II (gehoor CGVS, p. 10), als een bedreiging zou worden gezien door de Kameroense autoriteiten. Bovendien verklaarde u zelf dat het om een legale, geregistreerde beweging gaat (gehoor CGVS, p. 9 en gehoor Dienst Vreemdelingenzaken dd. 15 februari 2011 pt. 37), wat de vervolging door de Kameroense autoriteiten van de leden van de beweging des te onwaarschijnlijker maakt. De vaststelling dat het intussen al ruim 5 jaar geleden is dat u Kameroen verliet, maakt uw beweerde vrees voor vervolging des te onaannemelijker. Er kan overigens worden opgemerkt dat in geen van de beschikbare bronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt iets terug te vinden is over de 'United Action for all Anglophone Students' (UAAS) als (studenten)organisatie en dat u zelf evenmin persartikels of publieke bronnen voorlegde waarin de organisatie wordt vermeld. Nochtans verklaarde u dat bij een bijeenkomst die u belegde met de organisatie in april 2004 journalisten van onder andere 'Cameroon Post' en misschien ook 'Le Messenger' aanwezig waren en dat u zelf in de 'Cameroon Post' een artikel las waarin over de meeting van uw organisatie werd geschreven (gehoor CGVS, p. 12).

Over de door u voorgelegde **UAAS-lidkaart** kunnen trouwens nog enkele andere opmerkingen worden gemaakt. Vooreerst is het opmerkelijk dat er niet alleen in de naam van de beweging die op de lidkaart vermeld staat, een spellingsfout voorkomt, namelijk 'United Action voor All Aglophone (sic) Students', maar ook in de functie van 3 van de leden ('advisers' (sic)). Eveneens merkwaardig voor een lidkaart van een organisatie van Anglofonen is dat de in te vullen rubrieken als 'naam' (ouders), 'adres', 'beroep', etc... opgesteld zijn in 2 talen (Frans en Engels) en dat de Franstalige voorgedrukte vermeldingen groter zijn en vóór de Engelstalige vermeldingen staan, terwijl men van een lidkaart van een beweging die strijdt tegen de marginalisering van Engelstaligen toch (minstens) net het omgekeerde zou verwachten, of eerder zou verwachten dat de kaart eentalig in het Engels zou zijn opgesteld. Op de kaart staan de jaartallen 2003, 2004... tot 2007 vermeld en op de door u voorgelegde kaart werd het jaar 2003 aangekruist, maar het is onduidelijk waar dit gegeven op terugslaat. Op de vraag of dit de enige kaart was die u had en of je de lidkaart moest vernieuwen, antwoordde u dat je ze soms kan vernieuwen als je in het land bent (gehoor CGVS, p. 15), hetgeen een volstrekt ontwijkend antwoord is. In elk geval kan uit (de vermeldingen op) deze kaart van UAAS niet worden afgeleid dat u van december 2003 tot het moment dat u Kameroen verliet – maart 2006 (gehoor CGVS, p. 7) – lid was van UAAS, zoals u beweert (gehoor CGVS, p. 10).

Met betrekking tot het door u voorgelegde **UAAS-pamflet** (in 2-voud) voor een mars en meeting op respectievelijk 22 en 23 maart 2011 in Yaounde kan het volgende worden opgemerkt (zie pamflet in het administratief dossier). Vooreerst is het opvallend dat er bijzonder veel spellingsfouten in de in het Engels opgestelde tekst voorkomen, terwijl men dit in een document van een uitdrukkelijk Engelstalige beweging toch niet meteen zou verwachten. Er staat ook in vermeld dat op 22/03/2011 een 'Marche' doorgaat, terwijl 'marche' een Frans woord is en er in feite het Engelse 'march' had moeten staan. Verder stelde u dat u dit pamflet verkreeg via uw zus, die het van acting president van UAAS, Tanyi Bisong, had gekregen (gehoor CGVS, p. 15). U noemde Tanyi Bisong eerder tijdens het gehoor al als de huidige president van de UAAS (gehoor CGVS, p. 9). Nochtans blijkt op het pamflet als Acting President 'John Peter Fon' te staan en niet Tany Bisong (zie pamflet in het administratief dossier). Bovenstaande vaststellingen roepen andermaal vragen op bij uw beweerde lidmaatschap van UAAS.

Dit alles laat toe om het door u aangehaalde engagement binnen de beweging UAAS en de hieraan door u gekoppelde vervolgingsfeiten ten zeerste te betwijfelen.

Voor wat (de rol van) uw vader, (P.N.T.), en uw broer, Ngwa Phillip Ndifor Taniform, betreft (in uw bevrijding uit detentie), alsook uw oom bij wie u na uw verblijf in Nigeria onderdak kreeg, kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt.

U verklaarde dat uw vader na uw arrestatie in september 2004 tussenbeide kwam en een bevriende kapitein (Bobo) omkocht, zodat u bevrijd kon worden uit de Bamenda Public Security gevangenis

(gehoor CGVS, p. 6 en 13). Tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw eerste asielaanvraag (dd. 3 augustus 2006, p. 13) verklaarde u echter dat uw vader op het moment van uw arrestatie in september 2004 al lang vertrokken was omdat hij gezocht werd wegens SCNC-activisme en dat u op het moment van het gehoor (3 augustus 2006) nog steeds niet wist waar uw vader zich bevond, hetgeen volstrekt ingaat tegen uw verklaringen tijdens uw tweede asielaanvraag dat hij tussenbeide kwam bij uw bevrijding in september 2004.

Voor wat betreft uw broer Phillip stelde u dat hij u uit het ziekenhuis van Akum kwam weghalen, waar u na uw detentie in de BMM in oktober 2005 door de politie naartoe was gebracht. Phillip zou u nadien naar Douala hebben bracht (gehoor CGVS, p. 7). Merkwaardig genoeg maakte u tijdens uw eerste asielaanvraag volstrekt geen melding van de tussenkomst van uw broer Phillip bij uw ontsnapping uit het ziekenhuis van Akum. U maakte zelfs volstrekt geen melding van een broer met de naam Phillip. U stelde enkel 3 broers te hebben, (B.), (E.) en (R.) en 2 zussen, (L.) en (M.) (gehoor Dienst Vreemdelingenzaken dd. 31 juli 2006 p. 10 pt. 32). Dit is hoogst merkwaardig gezien de toch wel cruciale rol die uw broer Phillip speelt in (de nasleep van) uw asielrelaas.

Ook merkwaardig is dat u met betrekking tot uw broer Phillip verklaarde dat hij omkwam ten gevolge van mishandelingen in de gevangenis (gehoor CGVS, p. 3, 4 en 14) omdat hij zich bij de politie had aangeboden toen hij door hen op 20 september 2010 schriftelijk werd opgeroepen (gehoor CGVS, p. 14). Het is immers weinig overtuigend dat iemand als uw broer Philip, die zelf lid was van de door de Kameroense autoriteiten geviseerde SCNC, wiens vader voortvluchtig was wegens SCNC-lidmaatschap, vermeende training van rebellen en wapentrafië, wiens broer (u dus) eveneens gevisieerd werd door de autoriteiten en daarom het land had verlaten, zonder enige argwaan zou ingaan op een convocatie van de politie. Voor wat betreft de met betrekking tot uw broer Phillip voorgelegde documenten, met name een overlijdensakte, een medisch boekje en (ongedateerde) brief van de 'Clinic of Hope Association' en een convocatie (dd. 20 september 2010) kan het volgende worden opgemerkt. Op de overlijdensakte wordt als 1 van de voornamen 'Philippe' vermeld, daar waar u zelf de naam als 'Phillip' spelt (zie notities in bijlage bij het gehoor door het CGVS). Voor wat de documenten van de 'Clinic of Hope' met betrekking tot Mr. Ngwa Phillip Ndifor kan worden opgemerkt dat het bevreemdend is dat op geen van deze documenten een locatie van de kliniek wordt vermeld, maar enkel een e-mail-adres en telefoonnummer en fax, hetgeen eerder bevreemdend is in een Afrikaanse context. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de Clinic of Hope in Yaounde een ander telefoon- en faxnummer, alsook een ander e-mail adres heeft dan deze die op de documenten voorkomen (zie informatie in het administratief dossier).

Voor wat uw oom betreft, van wie u na uw verblijf in Nigeria onderdak kreeg, verklaarde u tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw eerste asielaanvraag dat hij (Z.I.) heette (gehoor DVZ, dd. 3 augustus 2006, p. 14), daar waar u voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat uw oom bij wie u na uw verblijf in Nigeria ging wonen (J.T.) heette (gehoor CGVS, p. 6).

Deze vaststellingen laten andermaal toe om de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in bijkomende mate in twijfel te trekken.

Voor wat de andere door u voorgelegde documenten betreft kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. De geboorteakte, nr. 598/IV/76, afgeleverd door Bakweri Rural Council op 31 maart 1976 en de identiteitskaart nr. 101487397, afgeleverd op 8 maart 2001, bevestigen uw identiteit, die hier niet meteen wordt betwijfeld.

Voor wat de convocaties en opsporingsberichten op uw naam betreft kan het volgende worden opgemerkt. Op de convocatie van de Sûreté Nationale van Bamenda waarop u wordt verzocht om u op 18 januari 2008 aan te bieden staat nergens de reden vermeld waarom u wordt geconvoceerd. Op de convocatie van de Sûreté Nationale waarop staat dat u zich op 22 juli 2009 moet aanbieden, staat niet alleen geen reden vermeld, maar men kan uit het document ook niet afleiden van welke 'Sûreté Nationale' deze convocatie uitgaat, noch waar u zich moet aanbieden. Op de convocatie van het Commissariat du 6ième Arrondissement de Yaounde, dat ressorteert onder de 'Délégation Générale à la Sûreté Nationale' en waarop staat dat u zich op 20 september 2010 moet aanbieden staat enkel dat u zich dient aan te melden omwille van 'besoin d'enquête', zonder enige precisering. Voor wat betreft de 'Avis de Recherches' (sic), uitgaande van het Commissariat du 6ième Arrondissement (sic) de Yaounde (sic) gedateerd op 21 januari 2011, kan worden opgemerkt dit document dermate veel typ- en spellingsfouten bevat dat geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit ervan. Er kan met betrekking tot deze convocaties en opsporingsbericht worden opgemerkt dat het bijzonder merkwaardig is dat u regelmatig – in 2008, in 2009, in 2010 en in 2011 – zou zijn opgeroepen/opgespoord door de (lokale) diensten van de staatsveiligheid in Kameroen, daar waar u al in 2006 het land heeft verlaten. Indien de veiligheidsdiensten u werkelijk (permanent) zouden zoeken, komt het weinig ernstig voor dat ze na 5 jaar nog niet op de hoogte zouden zijn van het feit dat u het land heeft verlaten en dat het dus geen zin heeft om u uit te nodigen op hun diensten. In het algemeen kan ook nog worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat officiële documenten in

Kameroen (waaronder convocaties, identiteitsdocumenten, etc...) gemakkelijk op bestelling en tegen betaling worden gemaakt en dat de bewijswaarde ervan dus relatief is (zie informatie in het administratief dossier). Alle hogervermelde opmerkingen gelden ook voor de door u voorgelegde convocatie van het Commissariat du 6ième Arrondissement de Yaounde op naam van uw zus (A.S.N.), waarop staat dat zij zich op 27 december 2010 moet aanbieden omwille van 'besoin d'enquête'.

Voor wat betreft de door u voorgelegde documenten m.b.t. uw huwelijk met de Britse (R.J.A.), met name een foto van u en uw echtgenote, een kopie van het paspoort en van de geboorteakte van uw echtgenote, een huwelijksakte dd. 6 maart 2010 van de stad Verviers, alsook enkele aankomstverklaringen voor België van uw echtgenote en jullie dochter (E.L.R.A.), tonen aan dat u gehuwd bent en een dochter heeft, hetgeen hier geenszins wordt betwist.

De badge van de Centre for Biodiversity en Environmental Conservation is niet meteen dienstig als bewijsstuk voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

U legde diverse medische bewijsstukken voor, met name een afsprakenkaartje van het Centre Médical Their Mère Dieu, 2 medische certificaten (dd. 8/2/08 (?) en 15/02/08) en een attest van Dr. (O.C.) als bewijs van uw psychologische problemen, die volgens u hun basis vinden in het feit dat u tijdens uw arrestatie in Kameroen in september 2004 zag hoe mensen werden afgemaakt (gehoor CGVS, p. 7).

Uit een verslag van (L.Q.), Adivseur-expert van het CGVS, die op 12 juli 2011 een onderhoud met u had, blijkt dat u geen bewijsstukken aanbrengt dat u in behandeling bent bij een psychiater. Bovendien werden geen indicaties gevonden voor de aanwezigheid van een uitgesproken PTSD-beeld, die de (zware) tegenstrijdigheden in uw verklaringen zouden kunnen verklaren, vermits uw intellectuele vermogens intact blijken te zijn. Uitgaande van het standpunt dat u een basispersoonlijkheidsstructuur van het psychotische type zou vertonen, zou het enigszins verklaarbaar zijn dat u zich niet meer realiseert (herinnert ?) wat u eerder vertelde en eerdere verklaringen zelfs ontkent. Niettemin stelde Dhr. (Q.) ook vast dat enkele observaties niet stroken met een psychotische basispersoonlijkheid en dat er diverse aanwijzingen zijn dat u de waarheid bewust geweld aandoet met het doel een bepaald voordeel te bekomen. Dhr. (Q.) concludeert dat het onmogelijk is om een scherp afgelijnde diagnose, etiologie en prognose te geven. Daarnaast stelt hij dat er elementen zijn om te stellen dat uw psychotische persoonlijkheidsstructuur er een is van het schizofrene type, te beschrijven als 'borderline' en dat er aanwijzingen zijn dat u op een bewuste manier poogt om bepaalde informatie te verdraaien. De kans dat u uw 'borderline' structuur bewust gebruikt in uw leven en partuculier binnen de asielaanvraag behoort volgens Dhr. (Q.) tot de mogelijkheden.

Rekening houdend met de conclusies van Dhr. (Q.) werden in hogervermelde argumentatie toch de belangrijke tegenstrijdigheden in uw verklaringen aangehaald en weerhouden als zijnde indicatief voor de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Daarnaast werden uw verklaringen ook getoetst aan informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en aan de door u voorgelegde documenten, -hetgeen evenzeer incoherenties aan het licht bracht. Ook de door u voorgelegde documenten op zich werden geanalyseerd en geëvalueerd en niet overtuigend bevonden, wegens inhoudelijke gebreken en de wetenschap dat Kameroense (zelfs officiële) documenten weinig bewijskrachtig zijn.

Het geheel van deze verschillende toetsingen en analyses laat toe om te concluderen dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een manifeste appreciatiefout, de schending van de motiveringsplicht voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/7bis van de vreemdelingenwet, de schending van de artikelen 197, 198, 199 en 203 van het "Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status", de schending van de artikelen 4.1 en 4.3 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming, de schending van de regels die de bewijslast bepalen voortvloeiend uit artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek, artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek en de artikelen 195, 196 en 197 van het "Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status" evenals de schending van de artikelen 17 en 27 van het

Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Verzoeker merkt op dat het opmerkelijk is dat het merendeel van de bestreden beslissing gewoon tegenstrijdigheden heeft opgeworpen tussen zijn verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) in 2006 en deze afgelegd op het Commissariaat-generaal (hierna: CGVS) in 2011. Hij wijst op het feit dat er een reden was waarom hij in 2006 niet naar het gehoor van het CGVS is geweest, hij was toen namelijk ernstig ziek en waarschijnlijk werden de nodige stappen niet ondernomen om zijn afwezigheid te verantwoorden. Aan zijn verklaringen afgelegd in 2006 mag derhalve niet veel gewicht gehecht worden. Hij benadrukt dat hij van 7 april 2006 tot en met 1 mei 2006 opgenomen werd in een psychiatrische instelling. Ook werd hij van 17 juli 2007 tot en met 10 september 2007 opgenomen in het speciaal psychologisch open centrum Carda. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen afgelegd op het CGVS waar hij melding heeft gemaakt van zijn zware psychische stoornissen. Hij stelt dat de beweringen van de psycholoog van het CGVS, Dr. Quintyn, tegenstrijdig zijn en verwijst naar zijn medisch dossier. Verzoeker bevestigt dat hij zich veel beter voelt dan in 2006 doch merkt op dat het de vraag is of hij in 2006 in staat was om juiste verklaringen af te leggen. Hij stelt dat dit niet het geval was en dat dit wordt gestaafd door de medische documenten waaruit blijkt dat hij meermaals werd opgenomen wegens psychiatrische stoornissen. De verwijten inzake de tegenstrijdigheden zijn in de specifieke context van 2006 volgens verzoeker volkomen onredelijk. Door geen rekening te houden met de psychologische evaluatie schendt de commissaris-generaal het artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 evenals het artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen afgelegd op het CGVS en benadrukt dat zijn psychische stoornissen het onmiddellijk gevolg waren van zijn detentie. Hij vraagt derhalve de toepassing van het artikel 57/7bis van de vreemdelingenwet.

Verzoeker merkt op dat de bestreden beslissing enkel is gebaseerd op tegenstrijdigheden of omissies tussen zijn verklaringen afgelegd bij de DVZ en op het CGVS en op onduidelijkheden betreffende de bewijsstukken. Hij werd evenwel niet geconfronteerd met al deze kritiek. Verzoeker vraagt zich af hoe hij zich kan verweren als hij niet de kans krijgt om het uit te leggen.

Verzoeker wijst op het feit dat de commissaris-generaal ervan uit lijkt te gaan dat hij enkel omwille van zijn participatie aan de vereniging "*United Action for All Anglophone Students*" (hierna: UAAS) gearresteerd en gefolterd werd. Zodoende neemt de commissaris-generaal volgens verzoeker enkel de helft van zijn relaas in acht. Verzoeker stelt dat zijn vrees voor terugkeer afhankelijk is van zijn verleden, die als een geheel onderzocht dient te worden.

Hij betoogt dat de commissaris-generaal een manifeste appreciatiefout heeft begaan door telkens voor de meeste nadelige interpretatie te kiezen.

Aangaande zijn lidmaatschap van de UAAS stelt verzoeker dat zijn verklaringen afgelegd in 2006, waarbij hij heeft verteld welke activiteiten de UAAS had en zijn verklaringen afgelegd in 2011, waarbij hij heeft verteld wat hij zelf precies deed, verenigbaar zijn.

Omtrent zijn vervolgingen ten gevolge van zijn lidmaatschap van de UAAS stelt verzoeker dat het niet is omdat de beweging op dit ogenblik een geringe omvang heeft dat ze voor de autoriteiten geen gevaar kan betekenen. Verzoeker merkt op dat de beweging snel groeit en dat ze *in fine* wel een bedreiging kan vormen voor de autoriteiten. Bovendien is de hoeveelheid aanhangers volgens verzoeker niet het voornaamste, maar wel de ideologie die achter een beweging zit. Verzoeker wordt vervolgd in zijn hoedanigheid van medestichter van een kritische beweging tegenover de heerschappij van de Francofonen in Kameroen. Hij wijst op het feit dat de commissaris-generaal ervan uit lijkt te gaan dat hij enkel omwille van zijn participatie aan de UAAS gearresteerd en gefolterd werd. Verzoeker benadrukt, verwijzende naar zijn verklaringen afgelegd op het CGVS, dat hij gedurende heel het gehoor duidelijk heeft verklaard dat hij omwille van de activiteiten van zijn vader en zijn broer bij de SCNC problemen heeft gekregen met de overheid. Volgens verzoeker was de commissaris-generaal zich bewust van de gelijke doeleinden van de UAAS en de SCNC. Hij betoogt dat de commissaris-generaal ervan uit lijkt te gaan dat leden van de UAAS niet gezocht kunnen worden aangezien de beweging 'legaal en geregistreerd' is. Dit argument neemt volgens verzoeker de zwakheid van de democratie in Afrikaanse landen niet in acht.

Aangaande de actualiteit van zijn vervolgingen wijst verzoeker op het feit dat zijn broer recentelijk werd opgepakt en tot de dood in elkaar geslagen werd. Hij heeft bovendien convocaties neergelegd die

aantonen dat hij tot op heden nog steeds achtervolgd wordt. Verzoeker merkt op dat ook zijn familie is gevlucht en dat hij geen directe familie meer heeft in Kameroen.

Verzoeker voert aan dat hij zijn vrienden, actuele leden van de UAAS, heeft gecontacteerd en vernomen heeft dat het voor hen te gevaarlijk is om publieke informatie vrij te geven.

Aangaande de verdwijning van zijn vader sinds 2004 en de tussenkomst van zijn vader bij zijn bevrijding stelt verzoeker dat hij niet inziet waar de tegenstrijdigheid zich bevindt. Hij merkt op dat zijn vader zijn connecties heeft gebruikt om hem vrij te stellen maar geen nieuws over zichzelf heeft gegeven uit angst zelf gearresteerd te worden.

Aangaande de rol van Philip stelt verzoeker dat hij geen idee heeft hoe hij aan die namen is gekomen, hij herinnert zich hier niets van.

Aangaande het feit dat Philip op de convocatie van de politie is ingegaan, merkt verzoeker op dat hij niet weet waarom zijn broer naar het politiekantoor is geweest. Waarschijnlijk had zijn broer niet ingeschat dat het gevaar zo groot was.

Wat betreft de neergelegde stukken verwijst verzoeker inzake zijn lidkaart van de UAAS naar rechtspraak van de Raad van State waaruit volgens hem blijkt dat enkele spellingsfouten niet genoeg zijn om de authenticiteit van een document in vraag te stellen. Omtrent het feit dat de voorgedrukte gegevens zowel in het Frans als in het Engels voorkomen, stelt verzoeker dat dit niet relevant is vermits het om een legale beweging gaat die op het eerste zicht niet te revendicatief mag optreden. Een normaal formulier met voorgedrukte gegevens zou volgens verzoeker niet eens Engelse vertalingen bevatten zodat de tweetalige druk reeds een politieke eis voorstelt. Het kruisje onder het jaartal 2003 betekent volgens verzoeker enkel dat hij aanwezig was bij de beweging in 2003. Hierna heeft hij de universiteit en bijgevolg ook de beweging verlaten.

Wat betreft het UAAS pamflet benadrukt verzoeker dat volgens de informatie waarover hij beschikt Tanyi Bisong wel degelijk de 'acting president' is. Het feit dat er spellingsfouten terug te vinden zijn op het pamflet moet volgens verzoeker enkel als een schoonheidsfoutje beschouwd worden vermits de beweging een studentenbeweging is.

Wat betreft de overlijdensakte stelt verzoeker dat dit een administratief document is, opgemaakt door een Franse administratie zodat het aannemelijk is dat de voornaam in het Frans gespeld wordt.

Inzake het document van de 'Clinic of Hope' merkt verzoeker op dat er zich slechts één 'Clinic of Hope' in de wijk Yaounde bevindt zodat een bepaalde straat om deze nader te identificeren niet nodig is.

Verzoeker stelt dat, aangezien er in de bestreden beslissing met geen woord gerept wordt over zijn medisch boekje en de convocatie van 20 september 2011 voor zijn broer, de bewijskracht van deze documenten onbetwist is. Zijn geboorteakte en identiteitskaart tonen aan dat hij vertrouwen heeft in de Belgische asielinstanties, de waarheid vertelt en meewerkt.

Betreffende de convocaties van de 'Sureté nationale' wijst verzoeker op het feit dat het volledig plausibel is dat de ambtenaar het formulier niet volledig invult of dat hij een ander formulier heeft gebruikt omdat het juiste er niet meer was. Hij verwijst te deze naar rechtspraak van de Raad van State en naar de landeninformatie in het administratief dossier.

Inzake het 'avis de recherche' verwijst verzoeker opnieuw naar rechtspraak van de Raad van State waaruit volgens hem blijkt dat enkele spellingsfouten niet genoeg zijn om de authenticiteit van een document in vraag te stellen. Waar de commissaris-generaal verwijst naar het antwoorddocument waarin gesteld wordt dat bijna alle documenten uit Kameroen vervalst zijn, stelt hij graag te willen weten waarom pagina's 4 en 5 van het CEDOCA verslag volledig onleesbaar zijn. Hij benadrukt dat de commissaris-generaal uit een algemeen antwoorddocument geen besluit mag trekken en dat het voordeel van de twijfel dient toegekend te worden.

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoeker twee doktersattesten neer.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat

zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). De Raad hoeft niet op ieder argument in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop de uitspraak is gesteund. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.3. Blijkens het administratief dossier werd verzoeker, tijdens zijn verblijf in België en hangende eerste asielprocedure, in het bezit gesteld van een Kameroens paspoort (map tweede asielaanvraag, stuk 16, kopie gevoegd aan schrijven van advocaat Vidick).

Verzoeker werd dienaangaande overeenkomstig artikel 14 PR RvV ter zitting ondervraagd. Hij verklaarde dat hij dit paspoort, met afgiftedatum 4 juni 2010, bekwam door zich aan te melden op de Kameroense ambassade te Brussel. Hij vroeg op deze ambassade het paspoort aan omdat hij wou trouwen. Het paspoort werd volgens verzoekers verklaringen afgeleverd nadat in Kameroen door de autoriteiten de nodige opzoeken werden gedaan. Verzoeker voegde toe dat zijn advocaat verschillende malen contact opnam met de ambassade om de aflevering, gelet op het voorgenomen huwelijk, te bespoedigen.

De Raad stelt vast dat verzoekers handelwijze alsmede de aflevering van het paspoort door de Kameroense overheden op fundamentele wijze verzoekers aangevoerde vrees voor vervolging ondermijnt. Het is niet plausibel dat een persoon die vervolging vreest contact opneemt met de diplomatieke vertegenwoordiging van de vervolgende overheid teneinde documenten te bekomen en dat deze vervolgende overheid vervolgens haar onderdaan zonder problemen de gewenste documenten bezorgt.

Omwille van voormelde vaststelling, alsook de terechte motivering hieromtrent in de bestreden beslissing, kan aan de bijgebrachte convocaties en opsporingsberichten geen bewijswaarde worden toegekend.

Daarenboven is verzoekers relaas inzake de vervolging omwille van het UAAS-lidmaatschap ongeloofwaardig omdat (i) hij geen begin van bewijs bijbrengt dat deze organisatie – indien ze al zou bestaan – in de negatieve aandacht van de autoriteiten staat (ii) de Franstalige vermeldingen, die bovendien groter zijn dan de Engelstalige, op de lidkaart niet verzoenbaar zijn met de doelstellingen van een organisatie die opkomt voor Engelstaligen (iii) de vermeldingen op het UAAS-pamflet de bewijswaarde ervan ondermijnen gelet op de taalfouten en Franstalige woorden (iv) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn activiteiten en functie binnen de UAAS, zoals terecht gemotiveerd in de bestreden beslissing.

De medische stukken die ter terechtzitting werden bijgebracht kunnen verzoekers geloofwaardigheid niet herstellen daar hieruit niet kan afgeleid worden dat verzoeker in de onmogelijkheid is coherente verklaringen af te leggen.

De medische stukken werden correct beoordeeld in de bestreden beslissing en de motivering hieromtrent, met inbegrip van het verslag van wijlen Luc Quintyn, wordt door de Raad overgenomen. De overige documenten, noch deze gevoegd bij het verzoekschrift, kunnen leiden tot een andere oordeelsvorming.

Ingevolge voormelde vaststellingen kan, gelet op de devolutieve werking van het beroep, geen geloof gehecht worden aan de aangehaalde vervolgingsfeiten.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker voert geen andere elementen aan voor de subsidiaire beschermingsstatus dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS